

สรุป อกิจกรรม และขอเสนอแนะ

ความผิดพลาดของภารกิจ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่านิยมในการศึกษาในครอบครัวของเด็กชายและเด็กหญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตามลักษณะของเพศ การอบรมและดูแล ประเพาของโรงเรียนและระดับการศึกษา ของบุคคลภายนอก ครอบครัวของเด็ก การอบรมและดูแล ประเพาของโรงเรียนและระดับการศึกษา ของบุคคลภายนอก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ได้รับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 467 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีการศึกษา 2532

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวมรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับ เพศ ประเพาของโรงเรียนและระดับการศึกษาของบุคคลภายนอก แบบสอบถามค่านิยม ในครอบครัวของเด็กชายและเด็กหญิง จังหวัดพิษณุโลก และแบบสอบถามการอบรมและดูแล ประเพาของโรงเรียนและระดับการศึกษา 2532

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหนังสือแนะนำจาก นักพิกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และเดินทางไปคิดถึงฟ่ายวิชาการของโรงเรียนทั้ง ๔ แห่ง ที่ออกทราบจำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำหนังสือราชการเพื่อ คิดถึงความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเจอกับนักเรียนและเก็บ คืนความคิดเห็น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการค้นน

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งชุด พนักงานแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 453 ฉบับ ซึ่งคิดเป็น 97.00 เปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามทั้งหมด

4.2 ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสและแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

4.3 จำแนกแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการ

4.4 วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแยกทางโดยใช้สถิติ ที่ เทส แล้วการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบรายคุณภาพวิธีการของ เชฟเพส เป็นรายข้อความเครื่องคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนและค่านิยมของรัฐบาล ในอําเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตามลักษณะของเหล่าการอบรมเลี้ยงดู ประเภทของโรงเรียน และระดับการศึกษาของบุคลากรที่รับผู้ปกครอง ตามลำดับถังนี้

1. ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสของนักเรียนจำแนกตามเพศ พนักงานนักเรียนชาย มีค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสอยู่ในระดับน้อยและปานกลางเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ นักเรียนชายรู้สึกเสรื่องใจปฏิบัติคนในการคบเพื่อค้างเพสอย่างสุกเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ นักเรียนหญิงรู้สึกเสรื่องใจปฏิบัติคนในการคบเพื่อค้างเพสอย่างสุกเป็นส่วนใหญ่

2. ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสของนักเรียนจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู พนักงานนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและแบบเชิงวิจารณ์ มีค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและแบบเชิงวิจารณ์รู้สึกเสรื่องใจปฏิบัติคนในการคบเพื่อค้างเพสอย่างสุกเป็นส่วนใหญ่ และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีค่านิยมในการคบเพื่อค้างเพสอยู่ในระดับปานกลางและน้อยเป็นส่วนใหญ่

ใหญ่ ก้าวเดินนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อย逵ยรู้สึกเสรื่องที่จะปฏิบัติตนในการคุมเพื่อต่อต้านเพศปานกลางและน้อย

3. สึกษาค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศของนักเรียนจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศและโรงเรียนสหศึกษามีค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ก้าวเดินนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศและโรงเรียนสหศึกษา รู้สึกเสรื่องที่จะปฏิบัติตนในการคุมเพื่อต่อต้านเพศน้อย

4. สึกษาค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศของนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาของบิกามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง มีค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ก้าวเดินนักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง รู้สึกเสรื่องที่จะปฏิบัติตนในการคุมเพื่อต่อต้านเพศน้อย

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามความเพศ การอบรมเลี้ยงดู ประเภทของโรงเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศของนักเรียนจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05.

2. เปรียบเทียบค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศของนักเรียนจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมากกัน มีค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่

และจากการเปรียบเทียบค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศของนักเรียนจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและแบบเข้มงวดกว่าคนที่ไม่มีค่านิยมในการคุมเพื่อต่อต้านเพศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว่าคนที่ไม่มีค่านิยมในการคุม

เพื่อนต่างประเทศแต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม .05 เป็นส่วนใหญ่ และนักเรียนที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูแบบมุ่งคุณภาพและแบบปล่อยปะละเลย มีค่านิยมในการคบเพื่อต่างประเทศแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม .05 เป็นส่วนใหญ่

3. เปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศและโรงเรียนสหศึกษา มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม .05

4. เปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษา ของนิยมการคบหรือผูก戎 พบว่านักเรียนที่มีนิยมการคบหรือผูก戎มีการศึกษาต่างระดับกัน มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม .05 เป็นส่วนใหญ่

และจากการเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศจำแนกตามระดับการศึกษาของนิยมการคบหรือผูก戎 . เป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่มีนิยมการคบหรือผูก戎มีการศึกษาระดับต่ำและระดับปานกลาง มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม .05 เป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่มีนิยมการคบหรือผูก戎มีการศึกษาระดับต่ำและระดับสูง มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม .05 เป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่มีนิยมการคบหรือผูก戎มีการศึกษาระดับต่ำและระดับสูง มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม .05 เป็นส่วนใหญ่

อภิปรายผลการวิเคราะห์ของนักเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและระดับค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ความลักษณะของเพศ การอบรมเลี้ยงดู ประเภทของโรงเรียน และระดับการศึกษาของนิยมการคบหรือผูก戎 ซึ่งปรากฏดังนี้

1. นักเรียนชายมีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างประเทศอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ กว่าครึ่นนักเรียนชายรู้สึกเสริมภูมิคุณในการคบเพื่อนต่างประเทศน้อยและปานกลาง นักเรียน

หนึ่งมีค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนหญิงรู้สึกเสริมท่องปฎิบัติคนในการคมเพื่อต่างประเทศน้อยและน้อยที่สุด และพบว่าค่าเฉลี่ยของค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศของนักเรียนชายมากกว่าของนักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ

จิระ จิงเจริญศิลป์ (2523 : 47) ที่ศึกษาค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเรียนໂທรมดลองเตย พบว่าเด็กวัยรุ่นชายมีความรู้สึกเสริมในการปฎิบัติคนในการคมเพื่อต่างประเทศมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง และจริยา รัตนรังสี (2521 : 41) ได้ศึกษาค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่านิสิตชายมีความรู้สึกเสริมในการปฎิบัติคนในการคมเพื่อต่างประเทศมากกว่านิสิตหญิง และนอกจากนี้ จริยา พงษ์วิวัฒ (2526 : 34 - 36)

ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เจตคติและความต้องการในเรื่องเพศของนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่ากับความรู้ เจตคติและความต้องการในเรื่องเพศของนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ไม่เสมอภาคทางสังคมในการคาดหวังพฤติกรรมของแต่ละเพศ เช่น เพศชายสามารถที่จะมีพฤติกรรมทางเพศได้โดยเสรีและได้รับการยกย่องในขณะที่พฤติกรรมทางเพศของเพศหญิงจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการแต่งงาน และจารีตประเพณี และรอดส์ (Ross. 1977 : 44 - 47) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองนิวยอร์ค พบว่าวัยรุ่นเพศหญิงคิดว่าห้องแม่คายจะเสียใจและผิดหวังที่บุตรสาวของตนยังคงเกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนวัยรุ่นเพศชายคิดว่าพอແ戍ส่งเสริมเป็นนัย ๆ ที่ตัวเองจะยังคงเกี่ยวกับเรื่องเพศ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สังคมกำหนดบทบาทของผู้หญิงให้อยู่ในกรอบประเพณีทั่วไป รักน้ำลส่วนตัว มีความเรียนรู้อย่างสูงในกระบวนการตัว ไม่ประพฤติเสียหายในเรื่องเพศ จึงทำให้นักเรียนมีค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศอยู่ในระดับน้อยกว่านักเรียนชาย

2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใหม่เหตุผลและแบบเข้มงวดกว่าเดิม มีค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใหม่เหตุผลและแบบเข้มงวดกว่าเดิม มีความรู้สึกเสริมท่องปฎิบัติคนในการคมเพื่อต่างประเทศ และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่านิยมในการคมเพื่อต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลาง และน้อยเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความรู้สึกเสริมท่องปฎิบัติคนในการคมเพื่อต่างประเทศปานกลางและน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ โนวาลีส์

(Bowlby, 1946 : 35 - 48) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น พบว่าครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่นส่วนทำให้การปฏิบัติคนในการอบรมเพื่อนค่างเหสด้วยกันอยู่น่องอกนองกลุ่นอุตสาหกรรมจากศีลธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันกึ่งงาม แมร์โจรี

(Marjorie, 1982 : 3254 - A) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของทางบุคคลิกภาพ มโนดี เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมการทำแห้ง พบว่าวัยรุ่นที่มีการตั้งครรภ์ก่อนการสมรส และทำแห้งส่วนใหญ่ชอบความขัดแย้งกัน และบรรยายกาศภายในบ้าน ที่คงเดรีกด นอกจากนี้ สุกานาถ โตรตจาร์ส (2525 : 193 - 210) บังกล่าวว่า การอบรม เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยทำให้เด็กพัฒนาความรู้สึกผิดชอบชั่วๆ หรือลักษณะทางจริยธรรมไปชำราว เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการอบรมครัวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเด็กยังกว่าส่วนนี้ไม่ได้เท่านั้น (สุชา จันทน์เรียม 2529 : 102 - 103) และเด็กจะเรียนรู้พฤติกรรม ค่านิยมในเรื่องต่าง ๆ จากครอบครัว ดังนั้น จากรายงานวิจัยของ โบนาลี ที่กล่าวว่าครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น มีส่วนทำให้การปฏิบัติคนในการอบรมเพื่อนค่างเหสด้วยกันอยู่น่องอกนองกลุ่นอุตสาหกรรมทางด้านนี้

ปลดปล่อยปละละเลย ซึ่งขาดความรักความอบอุ่นถึงก่อให้ จึงมีค่านิยมในการอบรมเพื่อนค่างเหสด้วยกัน นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เด็กความรู้สึกเสรียหายมากกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น และครอบครัวที่ให้ความรักความอบอุ่น การอบรม เลี้ยงดูที่หมายสเมื่อมจะมีผลต่อพฤติกรรมและจิตใจของเด็กให้เป็นไปในทางที่ดี จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมหัศจรรย์แบบนี้ ขึ้นจากวุฒิชั้น มีค่านิยมในการอบรมเพื่อนค่างเหสด้วยกันในระดับนี้ความรู้สึกเสรียหายน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

3. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศและโรงเรียนสหศึกษามีค่านิยมในการอบรมเพื่อนค่างเหสด้วยกันในระดับนี้อยู่เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศและโรงเรียนสหศึกษามีความรู้สึกเสรียหายที่จะปฏิบัติคนในการอบรมเพื่อนค่างเหสด้วย ก็อาจเนื่องมาจากโรงเรียน เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งที่ส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนโดยตรง และสร้างความเชื่อ เจริญคติ ค่านิยมตลอดจนพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ซึ่งสอดคล้องกับชนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ซึ่งเมืองไทยนับธรรมเนียมประเพณีของไทยจะเปลี่ยนแปลงเนื่องจากอิทธิพลของวัฒนธรรมทางตะวันออก

(ราชชื่ย ชัยจิราภรณ์กุล. 2529 : 67) แต่ก็ให้ผลทางคณะวันตก็ยังไม่สามารถจะทำลาย ขั้นธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมพื้นฐานที่เกี่ยวกับความสุนใจของสังคม เป็นอย่างมาก เจตคติและ ค่านิยมโกรธ นอกจากรักเรียนซึ่งมีโอกาสเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมจากครูหรือเพื่อน นักเรียนคงนึกเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศและโรงเรียนสหศึกษา จึงมีค่านิยมในการคน เพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อย

4. นักเรียนเพิ่มความภาระหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับ สูง มีค่านิยมในการคนเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนเพิ่มความภาระหรือ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง มีความรู้สึกเสริมที่จะปฏิบัติตนในการคน เพื่อนต่างเพศอย่างอาจเนื่องจากเห็นฐานรองสังคมไทยมีค่านิยมและเจตคติในเรื่องเพศอยู่ในกรอบของ ขั้นธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงาม (ราชชื่ย ชัยจิราภรณ์กุล. 2529 : 69 - 71) และ พ่องพะรุต เกิดพิทักษ์ (2530 : 199) กล่าวว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่มีการศึกษา สูงนั้น พ่อแม่จะไม่ใช้วิธีการรุนแรงในการลงโทษ แต่จะใช้เหตุผลมากกว่า และลักษณะการลงโทษที่ จะแตกต่างกันออกไป พ่อแม่มีการศึกษาสูงจะลงโทษโดยการใช้คำหยาดเรื่องการหากลิ้งที่เป็นภัยหรือ ปรารถนาของเด็ก ส่วนพ่อแม่ที่มีการศึกษาต่ำจะมีการลงโทษทางกายมากกว่าและค่อนข้างจะรุนแรง และเด็กไทยถูกสอนให้แสดงความเคราะห์เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ อีกทางการอบรม เลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีค่านิยมในการคนเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อย และไม่ กล้าประพฤติตนออกนอกลุนอกหาดจากศีลธรรมอันดีงาม และจากการวิจัยของ ชูชาน (Susan. 1983 : 3430 - A) ที่วิจัยเกี่ยวกับอัจฉริยะของบุตรหลานที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เจตคติในการ คุยกับเด็ก และพฤติกรรมระหว่างเพศของวัยรุ่น พบว่าพ่อแม่ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นอันมาก

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่านิยมในการคนเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตาม ลักษณะของเขต การอบรมเลี้ยงดู ประพฤติของโรงเรียน และระดับการศึกษาของบุคลากรหรือ ผู้ปกครอง ปรากฏดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่านิยมในการคนเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนทรี โคลิน และสันทิ สมศรีกาน (2522 : 82 - 113) ที่ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมและระบบค่านิยมไทย พบว่า เพศชายบุคคล เพศหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติ และ โรสโค และคณอ่น ๆ (Roscoe and Others. 1968 : 333 - 334) ศึกษาค่านิยมของนักศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา พบว่า นักศึกษาเพศชายมีค่านิยมเชิงเสรี ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง และจากการวิจัยของ จิระ จังเจริญศิลป์ (2523 : 44) ที่ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเลี้ยงໂรมคลองเตย พบว่า เด็กวัยรุ่นเพศชายมีความรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 และพบว่า เด็กวัยรุ่นเพศชายมีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างจากเด็กวัยรุ่นเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 อีกด้วย การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการ สังคมกำหนดหมายของ เพศหญิงให้อยู่ในกรอบประเพณีที่ถ่อง亮 มีความเรียนรู้อย่างสูงเสี้ยงม เจียมคำ รักนวลดส่วนตัว จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญวดี เพชรรัตน์ (2527 : 151 - 152) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของเด็กวัยรุ่นในเรื่องการมีคุครอง พบว่า เด็กวัยรุ่น เพศหญิง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลย มีเจตคติของการมีคุครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .01 และเด็กวัยรุ่น เพศชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลย คุณครองมากเกินไป มีเจตคติของการมีคุครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นยังมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ และจากการวิจัย เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกัน พฤติกรรมค้านอ่น ๆ เช่น การวิจัยของ โบว์ลีย์ (Bowlby. 1946 : 35 - 48) ที่ศึกษา เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เช่น ครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น มีส่วนทำให้การประพฤติปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นออกนอกลุ่มอย่างมาก

มาร์โจรี (Marjorie. 1982 : 3524 - A) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางบุคลิกภาพ มนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของวัยรุ่นที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการ ทำแท้ง พบว่าบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำแท้ง ของวัยรุ่น และวัยรุ่นที่มีการคงครรภ์ก่อนการสมรสแล้วทำแท้งส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ไม่มี เมื่อมีความขัดแย้งกัน บรรยายกาศภายในบ้านตึงเครียด จากการที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการ อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู (สุภาพรรถ โศรศรัชส. 2525 : 193 - 210) ซึ่งเด็กที่ได้รับการ อบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว่าเด็กอื่น มีลักษณะ เป็นบุคคลที่เชื่อฟังคำสั่งสอน สุภาพ และมีพุทธิกรรมความมาตรฐานของสังคม และเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปะละเลย จะพัฒนาความรู้สึกผิดชอบซึ่งกันและกันจะดีกว่าเด็กที่ได้รับความรักและความอบอุ่น และจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว่าเด็กอื่นและแบบ ปล่อยปะละเลย มีค่านิยมในการคุณพ่อคุณแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ได้ รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและแบบปล่อยปะละเลย มีค่านิยมในการคุณพ่อคุณแม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นส่วนใหญ่ และพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและ แบบเข้มงวดกว่าเด็กอื่น มีค่านิยมในการคุณพ่อคุณแม่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เน็ตติชา ศักดิ์อุ่น (2528 : 416 - 417) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดู กับความเมตตาในตนเอง พนวณนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีวินัยในตนเอง มากกวานักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว่าเด็กอื่นและแบบปล่อยปะละเลยอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว่าเด็กอื่น มีวินัย ในตนเองมากกวานักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปะละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และจากการวิจัยของ มุสเซ่น (Mussen. 1969 : 261) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งพบว่าเพื่อตามใจเด็กอย่างมีเหตุผล จะทำให้เด็กมีความเป็นผู้ของตัวเอง และปรับตัวให้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ

3. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเพศและโรงเรียนสหศึกษา มีค่านิยมในการ คุณพ่อคุณแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับลัทธิฐานการวิจัย

ที่ดังไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเพราบกเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศหรือโรงเรียนสหศึกษา ก็ต่าง มีสกการแวกล้อมคล้าย ๆ กัน เพราฯว่าในการแบบประเมินของโรงเรียนนั้นแบ่งเฉพาะนักเรียนที่ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนตนหนาแน่น ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นไม่ได้แบ่ง จึงทำให้นักเรียนได้พบกับแบบอย่างของสังคมภายในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อีกทั้งโรงเรียนแห่งสอง ประเพกเกท์ไม่ถือว่าเป็นสังคมปิ๊กทำให้นักเรียนมีโอกาสคิดคอกับสังคมภายนอก ซึ่งมีลักษณะไม่ต่าง กัน จึงทำให้มากเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกเทศกับโรงเรียนสหศึกษา มีค่านิยมในการคบเพื่อน ทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ มงคลันต์ ชนะกัญ (2527 : 154) ที่ศึกษา เกี่ยวกับเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิง ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนสตรี ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่าเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาและใน โรงเรียนสตรี มีเจตคติทางเพศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่มีนิยมความคิดเห็นอุดมการณ์หรือผู้ปกครอง มีการศึกษาต่างระดับกัน มีค่านิยมในการ คบเพื่อนทางเพศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ดังไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราฯ บิภารดาค่าหรือผู้ปกครองของนักเรียนมีค่านิยมในเรื่องเพศอยู่ในกรอบ ของชนบทรมนิยมป่าเช่นเดียวกับวัฒนธรรมที่คีจามของสังคม จึงมีการอบรมเลี้ยงคหบดีสั่งสอนบุตร ของคนเองให้มีค่านิยมในการคบเพื่อนทางเพศอยู่ในกรอบของชนบทรมนิยมป่า เช่นเดียวกับวัฒนธรรม ที่คีจามของสังคม จึงทำให้นักเรียนที่มีนิยมความคิดเห็นอุดมการณ์หรือผู้ปกครอง มีการศึกษาต่างระดับกัน มีค่านิยม ในการคบเพื่อนทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมาน ชาดีเครื่อ (2523 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเชิงสังคมกับความชื่อสัตย์ของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพฯ และจังหวัดชัยภูมิ พบร้านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่างระดับกัน มีค่านิยม เชิงสังคมและความชื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ขออسئนອນນະ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขอเสนอแนะดังนี้

1. ขอเสนอแนะในการนําผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมโดยครูต่างกัน มีค่านิยมในการศึกษาเพื่อนทางเพศแตกต่างกัน ถึงนั้นผู้ปักธงครองควรจะมีการอบรมฯ ลักษณะเดียวกันให้เหมาะสม เพื่อให้เด็กมีค่านิยมในการศึกษาเพื่อนทางเพศอยู่ในสัดส่วนเดียวกัน แล้วครูหรือครุณณานาพส่วนเกินของกับนักเรียนควรมีการเอาใจใส่สูงและให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อนทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่เด็ก

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีค่านิยมในการศึกษาเพื่อนทางเพศอยู่ในระดับน้อย ก้าวคืบันดับนักเรียนมีความรู้สึกเสรื่องหาที่จะปฏิบัติตามในการศึกษาเพื่อนทางเพศน้อย เป็นส่วนใหญ่ ถึงนั้นครูหรือผู้ปักธงครองเพื่อส่วนเกินของ จึงควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีค่านิยมในการศึกษาเพื่อนทางเพศที่ถูกต้อง และพยายามชี้แนะหรือสอนให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนมีค่านิยมและพฤติกรรมในการศึกษาเพื่อนทางเพศอยู่ในระดับที่เหมาะสมสมควรไป

2. ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับมิติการเปลี่ยนหัวหน้าจาก การวิจัยครั้งนี้ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อค่านิยมในการศึกษาเพื่อนทางเพศ

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มทั่วอย่างอื่น เช่น นักเรียนอาชีวศึกษา นักศึกษาในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ

2.3 ควรทำการวิจัยเชิงทดลอง เช่น การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม หรือการใช้方法ตกลุ่ม เพื่อพัฒนาค่านิยมในการศึกษาเพื่อนทางเพศ